

Advies nr 31/2017 van 14 juni 2017

Betreft: Advies over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 maart 2006 tot uitvoering van artikel 44/1, lid 5, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt met het oog op de doorzending van bepaalde gegevens aan DE POST en houdende de administratieve behandeling van de onmiddellijke inningen voorgesteld door de politiediensten (CO-A-2017-033)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Minister van Justitie, Koen GEENS, ontvangen op 15 mei 2017;

Gelet op het verslag van de heer Gert Vermeulen;

Brengt op 14 juni 2017 het volgend advies uit:

De Commissie vestigt er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming persoonsgegevens werd uitgevaardigd: de algemene Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en de Richtlijn voor Politie en Justitie. Deze teksten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016^[1].

De verordening, meestal GDPR (general data protection regulation) genaamd, is van kracht geworden twintig dagen na publicatie, nl. op 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing: 25 mei 2018. De richtlijn voor politie en justitie moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, en gedurende de termijn van twee jaar voor de tenuitvoerlegging, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde "onthoudingsplicht". Laatstgenoemde plicht houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes.

Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze teksten te anticiperen. En het is in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) om hier rekening mee te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

^[1] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC>

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE AANVRAAG

1. De Commissie ontving op 15 mei 2017 een adviesaanvraag van de Minister van Justitie inzake het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 maart 2006 tot uitvoering van artikel 44/1, lid 5, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt met het oog op de doorzending van bepaalde gegevens aan DE POST en houdende de administratieve behandeling van de onmiddellijke inningen voorgesteld door de politiediensten, hierna het uitvoeringsbesluit. Deze aanvraag werd met toepassing van artikel 29, § 3, 2de lid, WVP, bij hoogdringendheid aan de Commissie voorgelegd.

2. De Commissie bracht reeds op eerdere versies van het uitvoeringsbesluit adviezen uit. Het betreft met name de adviezen nr. 51/2014 van 19 maart 2014, nr. 46/2014 van 11 juni 2014 en 52/2014 van 3 september 2014.

3. In het advies nr. 52/2014 adviseerde de Commissie gunstig, voor zover werd rekening gehouden met de volgende opmerkingen:

- Aanduiding van de verantwoordelijke voor de verwerking;
- Motivering in het Verslag van de Koning met betrekking tot de contactgegevens van de politiediensten;
- De verwarring tussen de onmiddellijke inning en de strafvordering weg te werken;
- Om verwarring te voorkomen, geen gebruik maken van term "boete" in de titel van de uitdiepingsovereenkomst;
- In de uitdiepingsovereenkomst een bepaling opnemen die, in voorkomend geval, erin voorziet dat bij een gedeeltelijke of volledige overname van de activiteiten van bpost door de Staat, die laatste de gegevens aan de Staat in een gangbaar en bruikbaar format overdraagt;
- Wat betreft de technische overeenkomst, een nadere omschrijving, en opheldering, van de term "frequenties als bedoeld in de technische overeenkomst";
- Niet langer gebruik te maken van de term "boetes", maar van "onmiddellijke inning".

4. In tegenstelling tot het ontwerp van uitvoeringsbesluit dat onderwerp van advies nr. 52/2014 was, ontving de Commissie bij het huidig ontwerp van uitvoeringsbesluit geen (ontwerp van) uitdiepingsovereenkomst en (ontwerp van) technische overeenkomst, zodat de Commissie zich daarover in onderhavig advies niet kan uitspreken. De Commissie kan dan ook niet beoordelen of, en zo ja in welke mate met de opmerkingen van de Commissie werd rekening gehouden.

5. Het uitvoeringsbesluit dat thans voorligt, beoogt tevens de omzetting van de Richtlijn 2015/413 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2015 ter facilitering van de grensoverschrijdende uitwisseling van informatie over verkeersveiligheids-gerelateerde

verkeersovertredingen, hierna Richtlijn 2015/413. In deze Richtlijn worden de gegevens opgesomd die tussen de lidstaten moeten uitgewisseld worden.

II. ONDERZOEK VAN HET UITVOERINGSBESLUIT

6. Wat betreft de preambule van het uitvoeringsbesluit merkt de Commissie op dat deze niet louter kan verwijzen naar het advies nr. 52/2014 van 3 september 2014, maar tevens met refereren naar onderhavig advies.

Artikel 1

7. Dit artikel wijzigt het opschrift van het uitvoeringsbesluit met de bedoeling te verwijzen naar het nieuwe artikel 44/11/11 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, dat het oude artikel 44/1, 5de lid vervangt. Met deze wijziging komt het uitvoeringsbesluit tegemoet aan het verzoek van de Commissie als omschreven in punt 24 van haar advies nr. 46/2014 van 11 juni 2014.

Artikel 2

8. Dit artikel vervangt de woorden "DE POST" door het woord "bpost" zoals reeds door de Commissie vastgesteld in het advies nr. 52/2014.

Artikel 3

9. In weerwil van wat de Commissie in het advies nr. 52/2014 opnieuw opmerkt, wordt in het uitvoeringsbesluit niet aangeduid welke actor verantwoordelijk is voor de correcte uitvoering van doorgifte van de gegevens. De tekst moet in deze zin worden aangepast, tenzij dat die verantwoordelijkheid reeds in de uitdiepingsovereenkomst is vastgesteld.

Artikel 4

10. In artikel 4 worden de gegevens opgesomd die aan bpost mogen worden toegezonden. Volgens het Verslag aan de Koning betreft het gegevens die noodzakelijk zijn voor de financiële en administratieve behandeling van verkeersboetes. De Commissie stelt vast dat de gegevens een weergave zijn van de gegevens zoals omschreven in de Bijlage bij artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2015/413.

11. Artikel 4, eerste lid, Richtlijn 2015/413 bepaalt dat de lidstaten de nationale contactpunten van andere lidstaten toegang verlenen tot de nationale gegevens met betrekking tot voertuigen en de gegevens over de eigenaar of houder van het voertuig, zoals nader omschreven in de Bijlage.

12. Wat betreft de identiteit van de bestuurder bepaalt het uitvoeringsbesluit dat het Rijksregisternummer en/of ondernemingsnummer of het vestigingsnummer van de Kruispuntbank van

Ondernemingen (KBO) aan bpost wordt medegedeeld. Deze nummers worden gebruikt met het oog op correcte identificatie van de natuurlijke persoon of een rechtspersoon. In tegenstelling tot het ondernemingsnummer is het gebruik van het Rijksregisternummer niet vrij. Ingevolge het koninklijk besluit van 7 juli 2003 is de politie gemachtigd toegang te hebben tot het Rijksregister en het Rijksregisternummer te gebruiken.¹ Zoals in het advies nr. 52/2014 opgemerkt heeft bpost geen afzonderlijke machtiging nodig omdat zij optreedt als verwerker voor de politie.

13. De Commissie brengt in herinnering dat het uitvoeringsbesluit tevens kadert in de omzetting van de Richtlijn 2015/413, waardoor het Rijksregisternummer ook zal kunnen gebruikt worden door de autoriteiten van de lidstaat waar de verkeersovertreding werd begaan. De Commissie denkt hierbij aan de situatie waarbij een Belgische onderdaan door de verbalisanten van de lidstaat van de overtreiding wordt geïnterpelleerd n.a.v. het plegen van verkeersovertreding die onder het toepassingsbied van de Richtlijn 2015/413 valt. De Commissie begrijpt dat de verbalisanten dan alle mogelijke identificatiegegevens van de overtreder verzamelen, en daarbij desgevallend ook het Rijksregisternummer, dat op de identiteitskaart van de overtreder is vermeld, registreren opdat de overtreder in het land van herkomst correct kan geïdentificeerd worden. In de gevallen waarbij de overtreder daarentegen niet wordt onderschept, zal alleen informatie met betrekking tot het voertuig worden geregistreerd (nummerplaat, kleur, merk).

14. De Commissie stelt vast dat de doorgifte van het Rijksregisternummer door de Richtlijn 2015/413 niet verplicht is, maar aan de lidstaat de vrije keuze laat.² In het Verslag van Koning wordt niet gemotiveerd waarom de doorgifte van het Rijksregisternummer naar andere lidstaten nuttig is. Voor zover de Commissie op basis van de beschikbare informatie kan beoordelen, heeft de doorgifte van het Rijksregisternummer naar de lidstaat waar de verkeersvertreding werd begaan geen enkele meerwaarde. De controle op de correcte identificatie wordt immers uitgevoerd door het nationale contactpunt. De Commissie is dan ook van oordeel dat de doorgifte van het Rijksregisternummer naar de lidstaat van de overtreiding niet proportioneel is.

15. In het Verslag aan de Koning wordt de doorgifte van de contactgegevens van de politiediensten verantwoord door het feit dat het callcenter die contactgegevens soms aan de overtreder moet verstrekken. Daarmee wordt tegemoetgekomen aan het verzoek van de Commissie in randnummer 15 van het advies 52/2014.

¹ KB van 7 juli 2003 *waarbij sommige leden van de lokale politie en van de federale politie gemachtigd worden om toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen en het identificatienummer ervan te gebruiken.*

² In de Bijlage bij de Richtlijn 2015/413 is sprake van "ID-nummer", en verklaard als een "identificator die de persoon of het bedrijf op een unieke manier identificeert". Het ID-nummer wordt gemarkeerd met een "F", dat staat voor facultatief.

OM DEZE REDENEN

Verleent *gunstig* advies, onder voorbehoud van de aanbevelingen omschreven onder de randnummers 9, 11, 14 en 16.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere